

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 14 kwietnia 2016 r.
(OR. en)

7920/16

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2012/0011 (COD)

VOTE 18
INF 61
PUBLIC 20
CODEC 450

NOTA

- Dotyczy:
- Wyniki głosowania
 - Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)
 - Przyjęcie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu oraz uzasadnienia Rady
 - Wynik procedury pisemnej, która zakończyła się 8 kwietnia 2016 r.

Wyniki głosowania nad wyżej wymienionym aktem ustawodawczym załączono do niniejszej noty.

Dokument referencyjny:

5419/16

punkt zatwierdzony przez Coreper (część II) w dniu 6 kwietnia 2016 r.

Oświadczenia lub wyjaśnienia dotyczące sposobu głosowania są załączone do niniejszej noty.

General Secretariat of the Council

Institution: Council of the European Union
 Session:
 Configuration:
 Item: 2012/0011 (COD) (Document: 5419/16)
 Voting Rule: qualified majority
 Subject: Regulation of the European Parliament and of the Council on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data, and repealing Directive 95/46/EC (General Data Protection Regulation)

Vote	Members	Population (%)
Yes	27	98,31%
No	1	1,69%
Abstain	0	0%
Not participating	0	
Total	28	

Sitting date: 08/04/2016

Final result

Member State	Weighting	Vote	Member State	Weighting	Vote
BELGIQUE/BELGIË	2,21		LIETUVA	0,57	
БЪЛГАРИЯ	1,42		LUXEMBOURG	0,11	
Ceská republika	2,05		MAGYARORSZÁG	1,94	
DANMARK	1,11		MALTA	0,08	
DEUTSCHLAND	15,93		NEDERLAND	3,37	
EESTI	0,26		ÖSTERREICH	1,69	
ÉIRE/IRELAND	0,91		POLSKA	7,47	
ΕΛΛΑΔΑ	2,13		PORTUGAL	2,04	
ESPAÑA	9,12		ROMÂNIA	3,90	
FRANCE	13,04		SLOVENIJA	0,41	
HRVATSKA	0,83		SLOVENSKO	1,06	
ITALIA	12,07		SUOMI/FINLAND	1,08	
ΚΥΠΡΟΣ	0,17		SVERIGE	1,92	
LATVIJA	0,39		UNITED KINGDOM	12,73	

* When acting on a proposal from the Commission or the High Representative, qualified majority is reached if at least 55 % of members vote in favour (16 MS) accounting for at least 65% of the population

For information: <http://www.consilium.europa.eu/public-vote>

OŚWIADCZENIA**Oświadczenie Komisji**

Komisja wyraża ubolewanie, że jej pierwotny wniosek uległ zmianie polegającej na usunięciu motywów 136, 137 i 138, które odnoszą się do dorobku Schengen. Uważa, że szczególnie jeśli chodzi o wizy, kontrolę graniczną i powroty, ogólne rozporządzenie o ochronie danych stanowi rozwinięcie dorobku Schengen z perspektywy czterech stowarzyszonych państw, które uczestniczą we wprowadzaniu w życie, stosowaniu i rozwijaniu tego dorobku.

Oświadczenie Republiki Czeskiej

Republika Czeska z zadowoleniem odnotowuje przyjęcie stanowiska Rady i zakończenie negocjacji. Republika Czeska wspierała negocjacje w aktywny i konstruktywny sposób; stwierdza także z satysfakcją, że rozwiązano wiele kwestii, takich jak stosunek do obowiązujących umów międzynarodowych lub zacieśnienie współpracy organów nadzorczych.

Niemniej jednak kilka kwestii nadal budzi poważne zaniepokojenie Republiki Czeskiej.

Po pierwsze, Republika Czeska nie jest przekonana, że stosowanie rozporządzenia w odniesieniu do administratorów za granicą będzie wystarczająco skuteczne. Może to prowadzić do fałszywego poczucia bezpieczeństwa obywateli europejskich.

Po drugie, Republika Czeska wyraża ubolewanie w związku z tym, że o wiele za ściśle trzymano się przepisów obowiązującej dyrektywy. Przykładowo, kazuistyczna kategoria „wrażliwych danych osobowych” nie mogła być zastąpiona bardziej systemowym korzystaniem z podejścia opartego na analizie ryzyka, chociaż faktyczna wrażliwość danych osobowych i wynikająca z niej potrzeba ochrony mogą być różne w zależności od przetwarzania.

Po trzecie, zaniepokojenie Republiki Czeskiej budzą górne granice kar administracyjnych w połączeniu z niejasno zdefiniowanymi naruszeniami prawa. Ponadto, jeżeli chodzi o administracyjne kary pieniężne, ustala się zarówno ich stałą wysokość, jak i wysokość proporcjonalną do siły gospodarczej, przy czym zastosowanie ma kwota wyższa, tak więc kary takie mają nawet poważniejsze skutki dla małych i średnich przedsiębiorstw, które często są siłą napędową innowacji.

Po czwarte, Republika Czeska wyraża ubolewanie w związku z tym, że nie stosowano w szerszym zakresie podejścia opartego na analizie ryzyka oraz że niektóre wymogi nakładają nieproporcjonalne obciążenia administracyjne oraz inne obciążenia na administratorów i podmioty przetwarzające.

Republika Czeska uważa wreszcie, że okres dostosowania jest zbyt krótki, ze względu to, że wiele przepisów prawnych należy ocenić i w razie potrzeby zmienić.

Oświadczenie Zjednoczonego Królestwa

Wielka Brytania popiera uzgodnienie nowego systemu ochrony danych w celu zapewnienia zharmonizowanych ram w całej UE. Zjednoczone Królestwo skorzysta z dostępnej państwom członkowskim swobody w podejmowaniu decyzji w zakresie odpowiedniego wdrażania rozporządzenia na szczeblu krajowym.

Zjednoczone Królestwo uważa, że projekt ogólnego rozporządzenia o ochronie danych zawiera zobowiązania w ramach art. 48 dotyczącego wzajemnego uznawania wyroków, co wchodzi w zakres części III tytuł V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zatem w odniesieniu do przepisów określających zasady dotyczące uznawania i wykonywania wyroków w art. 48, bez uszczerbku dla innych postanowień Traktatów, zgodnie z artykułami 1 i 2 Protokołu nr 21 Zjednoczone Królestwo nie skorzystało z przysługującego mu prawa do przystąpienia i nie będzie związane tymi przepisami.

Oświadczenie Republiki Słowenii

Republika Słowenii popiera uzgodnienie nowego unijnego systemu ochrony danych.

Republika Słowenii uważa, że ochrona danych powinna być przede wszystkim traktowana jako jedno z praw człowieka.

W związku z tym Republika Słowenii pragnie powtórzyć swoje stanowisko, zgodnie z którym państwa członkowskie nadal zachowują swoje uprawnienia do dalszego rozwijania ochrony danych osobowych w celu ustalania wyższych standardów zgodnie z Kartą, europejską konwencją praw człowieka i konstytucjami krajowymi.

Ponadto powinniśmy dokonać ponownej oceny, czy deklarowane prawnie uzasadnione interesy realizowane przez administratora wchodzi w zakres praw człowieka, a także czy są zgodne z konstytucją.

Oświadczenie Austrii

Austria zawsze starała się wnieść wkład w rozporządzenie o ochronie danych, które respektuje prawa podstawowe, a jednocześnie uwzględnia interesy przedsiębiorców. W przeszłości możliwe było znalezienie odpowiednich rozwiązań wielu kwestii. Jednak mimo intensywnych i ekstensywnych wysiłków ze strony prezydencji i Austrii, niektóre istotne kwestie pozostają nierozwiązane (zob. poprzednie oświadczenia Austrii w dok. 1384/15 i 5455/16 ADD 1 REV 1). Ogólnie rzecz biorąc, Austria z żalem stwierdza, że nie jest w stanie zaaprobować ostatecznego kompromisowego tekstu w formie, w jakiej został zaproponowany.

Poziom ochrony danych na mocy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych jest w niektórych aspektach niższy niż ten przewidziany w obowiązującej dyrektywie 95/46/WE o ochronie danych i w jej transpozycji do krajowych przepisów o ochronie danych. Nie jest możliwe „zrekompensowanie” tych braków w prawie UE przez przepisy krajowe ze względu na to, że planowaną formą aktu prawnego jest rozporządzenie. Dotyczy to przede wszystkim następujących kwestii:

- Aktywność prywatna w mediach społecznościowych nie jest objęta zakresem ochrony zapewnianej przez rozporządzenie („odstępstwo dotyczące działalności domowej”; motyw 18 i art. 2 ust. 2 lit. c)

Nie udało się w sposób zadowalający rozwiązać podstawowego problemu polegającego na tym, że wykorzystywanie danych do celów prywatnych może również naruszać i łamać podstawowe prawa innych osób.

- Rozporządzenie odbiega od obecnego poziomu ochrony danych w Austrii w sektorze prywatnym: usuwa wymóg udowodnienia, że interesy administratora są nadrzędne wobec interesów w zakresie zachowania tajemnicy osoby, której dane dotyczą (art. 6 ust. 1 lit. f))
Podczas negocjacji Austria wielokrotnie podkreślała, że nie może zaakceptować brzmienia i interpretacji sformułowania „prawnie uzasadnione interesy realizowane przez administratora”. Naszym zdaniem sam fakt istnienia prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora – bez konieczności zestawienia tych interesów z interesami w zakresie zachowania tajemnicy osoby, której dane dotyczą – nie może uzasadniać przetwarzania danych.

Aktualny zamiar nadania tym interesom równej wartości promuje jednak takie postępowanie w praktyce. Stawia to w niekorzystnej sytuacji osoby, których dane dotyczą, gdyż na nie nakłada obowiązek udowodnienia nadrzędnych interesów i ogólnie powoduje niepewność prawa. Powinno się zatem dążyć do zapewnienia, by w przypadku, gdy naruszenie praw podstawowych miałyby być dopuszczalne, interesy administratora w odniesieniu do przetwarzania musiałyby mieć wyraźnie wyższą wagę niż interesy w zakresie zachowania tajemnicy osoby, której dane dotyczą. Obecnie proponowany system, który jest nadal ukierunkowany wyłącznie na istnienie prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora, a te nie muszą ponadto być nadrzędne wobec interesów osoby, której dane dotyczą, doprowadzi do obniżenia poziomu ochrony, zważywszy na bezpośrednie stosowanie ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, w związku z czym jest on dla Austrii nie do przyjęcia.

- o Obchodzenie zasady ograniczenia celu poprzez niejasne przepisy dotyczące możliwości dalszego przetwarzania danych do celów „zgodnych z celem, w którym dane osobowe zostały pierwotnie zebrane”

Naszym zdaniem podstawowy problem tego przepisu polega na tym, że możliwość odwołania się do „argumentu zgodności” ma mieć nie tylko administrator, który pierwszy gromadzi dane („ten sam administrator”), ale również każdy inny administrator w (potencjalnie nieskończonym) łańcuchu przetwarzania.

- o Możliwość ograniczenia przez państwo członkowskie lub UE ogólnych zasad przepisów o ochronie danych, takich jak uczciwość, zgodność z prawem lub proporcjonalność

Art. 23 określa warunki, zgodnie z którymi prawodawca Unii lub prawo państwa członkowskiego mogą ograniczyć stosowanie niektórych praw i obowiązków wynikających z ogólnego rozporządzenia o ochronie danych. W obecnym dokumencie istnieje raczej mało precyzyjne odniesienie do art. 5 (zasady ogólne), przez co możliwe są także wyjątki od tych zasad. Naszym zdaniem ogólne zasady ochrony danych muszą mieć zastosowanie we wszystkich przypadkach objętych zakresem ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, tak by żadne wyjątki nie były możliwe. Zasady ogólne obejmują takie zasady, jak „uczciwość”, „zgodność z prawem” lub „proporcjonalność”. Ponieważ stoimy na stanowisku, że ograniczanie podstawowych zasad nie powinno być możliwe, sformułowanie to uznajemy za nie do przyjęcia.

- Możliwość przekazywania danych osobowych na podstawie prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora

Odstępstwo określone w art. 49 ust. 1 umożliwiające przekazywanie danych do państwa trzeciego jedynie na podstawie nadrzędnych prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora jest również dla Austrii nie do przyjęcia. W rzeczywistości przepis ten pozostawia decyzję o przekazywaniu danych do państwa trzeciego w dużej mierze w gestii administratora, bez żadnej uprzedniej interwencji ze strony organu nadzorczego. Co za tym idzie, fakt, że administrator może mieć interes w przekazaniu danych za granicę nie powinien stanowić właściwej podstawy prawnej przekazania.

Chociaż zakres tego odstępstwa został zmniejszony niedawno nałożonymi nań dodatkowymi ograniczeniami (obowiązek informowania organów nadzorczych, ograniczenie do indywidualnych przypadków, zastosowanie wyłącznie do ograniczonej liczby osób, których dane dotyczą, itp.), jest on nadal niejednoznaczny.

- Możliwość wniesienia skargi do organu nadzorczego przy jednoczesnym wszczęciu w tej sprawie postępowania sądowego

Z jednej strony ma istnieć możliwość wniesienia skargi do organu nadzorczego (na mocy przepisów prawa administracyjnego), a jednocześnie wszczęcia postępowania sądowego w tej samej sprawie. Naszym zdaniem zaproponowane podejście dwutorowe stwarza wiele problemów, na przykład w odniesieniu do powagi rzeczy osądzonej. Nie można jeszcze oszacować całkowitych praktycznych skutków tego przepisu.
